

Bài Học 2

* 4 Tháng 4 – 10 Tháng 4

Phép Báp-têm Và Sự Cám Dỗ

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Nay: Lu-ca 3:1-14; Rô-ma 6:1-6; Lu-ca 3:21, 22; Lu-ca 4:5-8; Ê-sai 14:13, 14; Lu-ca 4:9-13.

Câu Gốc: “Đức Thánh Linh lấy hình chim bồ câu ngự xuống trên Ngài; lại có tiếng từ trên trời phán rằng, ‘Ngươi là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng’” (Lu-ca 3:22).

Trong bài học tuần rồi, chúng ta đã thấy ông Lu-ca nêu danh tánh của một số các nhà cầm quyền đương thời của mình. Chúng ta biết ông làm điều ấy với mục đích cho thấy rằng các sự kiện ông viết đã xảy ra và có thật trong thời kỳ lịch sử của các người này.

Nhưng cũng có thêm một lý do khi ông kể tên những người quyền thế này. Ấy là ông muốn cho người đọc thấy sự khác biệt giữa những người này với một con người tầm thường khiêm tốn sống ở nơi hoang vu, Giăng Báp-tít. Giăng Báp-tít đã được Đức Chúa Trời chọn để làm sứ giả “dọn đường” cho một sự kiện quan trọng nhất trong lịch sử nhân loại: sự hiện đến của Đức Chúa Giê-su, Đấng Cứu Thế của toàn chúng sinh.

Các học giả Kinh Thánh đã đặt các dữ kiện với nhau và cho biết Giăng Báp-tít khởi đầu chức vụ vào khoảng 27 hay 28 năm Sau Chúa. Đó cũng là đồng thời với lịch sử của đế quốc La Mã và các lãnh đạo của họ. Đó cũng là lúc Đức Chúa Giê-su đã nhận lời tuyên phán của Đức Chúa Trời rằng Ngài là “Con yêu dấu” (Lu-ca 3:22). Lu-ca đã giới thiệu tất cả mọi chi tiết của bối cảnh lịch sử trước khi ông “tường trình” cho độc giả của ông về chức vụ và sứ mạng của Đức Chúa Giê-su Christ.

Dọn Đường Cho Chúa

Trong Lu-ca 3, Giăng Báp-tít xuất hiện và ông làm một công tác đặc biệt trong lịch sử của chương trình cứu thế. Khi Giăng giảng dạy, ông không dùng những lời văn hoa để làm bù tai đám đông.

Hãy Đọc Lu-ca 3:1-14. Những lời Giăng dùng đều nói đến một chân lý nghiêm trọng cho tất cả chúng ta. Chúng ta học gì trong lời ông Giăng giảng?

Ăn năn không chỉ là một tư tưởng rỗng tuếch. Ăn năn phải là một lối sống. Chử ăn năn trong nguyên bản tiếng Hy Lạp có nghĩa là thay đổi tư tưởng và đưa đến cách sống mới.

“Báp-têm” có nghĩa là chìm ngập mình xuống nước. Sự chìm mình có một ý nghĩa sâu xa. Ngay cả trước thời Giăng Báp-tít, người Do Thái đã hiểu sự “báp-têm” có nghĩa là “chôn” bằng nước. Đó là một cách mà những người Ngoại (không phải người Do Thái) bày tỏ niềm tin và muốn được gia nhập Do Thái giáo.

Khi kêu gọi người Do Thái hãy chịu báp-têm, Giăng Báp-tít đã đặt ra một tiêu chuẩn quan trọng mới: báp-têm là một sự kiện để công khai tuyên bố rằng một người đã bằng lòng từ bỏ đường lối tội lỗi cũ và dọn mình để đón chờ sự đến của Đấng Mê-si. Giăng Báp-tít giới thiệu hành động tiêu biểu cho ý nguyện từ bỏ tội lỗi và chọn một đời sống thánh khiết của công dân của thiên quốc. Đời sống mới này bắt đầu với Đức Chúa Giê-su. Và Giăng đã lập tức nói rõ rằng ông chỉ làm báp-têm bằng nước, nhưng Đấng đến sau ông sẽ “báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa” (Lu-ca 3:16). Như vậy một điểm quan trọng Giăng đã nói lên: báp-têm chỉ là một hình ảnh tượng trưng sự chôn đi đời sống cũ và sống trong một sự thay đổi mới. Sự thay đổi này sẽ được hoàn tất bởi phép báp-têm của Đức Thánh Linh.

Đọc Rô-ma 6:1-6. Các bài học thiêng liêng nào mà sứ đồ Phao-lô đã dạy về hành động của phép báp-têm? Hãy để ý đến cách ông so sánh sự chôn bằng nước và sự bước ra khỏi nước để chết đi tội lỗi mà sống trong công bình và chân lý. Với cá nhân bạn, đời sống trong Đấng Cơ Đốc có thể hiện điều này không?

“Người Là Con Yêu Dấu Của Ta”

Hãy cùng đọc Lu-ca 2:41-50, chúng ta đọc câu chuyện nổi tiếng về việc ông Giô-sép và bà Ma-ri đã bị lạc mất con mình ở thành Giê-ru-sa-lem. Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su với mẹ mình khi bị bà la rầy về việc này (câu 48) cho thấy Ngài đã biết mình là Con của Đức Chúa Trời. Cả Ma-ri và Giô-sép không hiểu được lời Chúa trả lời họ. Mà thật sự, làm sao họ biết được? Ngay cả các môn đồ, sau bao nhiêu năm sống cùng Đức Chúa Giê-su, còn chưa hiểu Ngài là ai và chức vụ của Ngài là gì.

Chẳng hạn như sau khi Chúa phục sinh, Ngài đã đàm đạo cùng hai người môn đồ trên con đường dẫn đến làng Em-ma-út. Một người nói về Đức Chúa Giê-su và người ấy cho rằng Ngài là một “đấng tiên tri, có quyền phép trong việc làm và trong lời nói, trước mặt Đức Chúa Trời và cả chúng dân” (Lu-ca 24:19). Đức Chúa Giê-su còn hơn cả một đấng tiên tri. Ngay cả các môn đồ cũng không hiểu hoàn toàn Ngài là ai và Ngài đã đến thế gian để làm gì.

Hãy Đọc Ma-thi-ơ 3:13-17; Giăng 1:29-34; và Lu-ca 3:21, 22. Tại sao việc Đức Chúa Giê-su nhận chịu phép báp-têm là quan trọng?

Qua lễ báp-têm của Ngài, Thiên đàng đã chứng thực rằng Đức Chúa Giê-su là Con của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su muốn được làm phép báp-têm không phải vì Ngài cần phải được báp-têm. Nhưng Ngài muốn để lại một gương cho những người khác. Ba điểm quan trọng chính trong lễ báp-têm của Đức Chúa Giê-su là: (1) lời tuyên bố của Giăng Báp-tít, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi của thế gian đi!”; (2) Đức Thánh Linh hướng dẫn đời sống của Đức Chúa Giê-su cho chức vụ Ngài sắp nhận lãnh; (3) lời phán từ trời rằng Đức Chúa Giê-su là Con của Đức Chúa Trời, là Đấng đẹp lòng Đức Chúa Cha mọi đàng.

Hãy suy nghĩ: Người Con hoàn toàn của Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của toàn vũ trụ, đã được làm phép báp-têm bởi một con người khiêm tốn, tất cả đều là chương trình Cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Làm thế nào mà sự khiêm tốn và hạ mình của Đức Chúa Giê-su giúp chúng ta biết hạ mình để hầu việc Chúa vào bất cứ việc gì Ngài cần chúng ta?

Không Chỉ “Nhờ Bánh Mà Thôi”

“Đức Chúa Giê-su đầy đầy Đức Thánh Linh, ở bờ sông Giô-đanh về, thì được Đức Thánh Linh đưa đến trong đồng vắng, tại đó, Ngài bị ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày” (Lu-ca 4:1, 2). Ngài đã ra đời vì có một sứ mạng đặc biệt. Ngài khởi sự chức vụ của sứ mạng mình bằng phép báp-têm. Ngài đã được đầy đầy Đức Thánh Linh, và Ngài đi vào nơi hoang vu để sửa soạn cho chức vụ sắp đến của mình.

Sự cám dỗ trong đồng vắng là một cuộc chiến quan trọng giữa Đấng Christ và Sa-tan trong cuộc chiến tranh dai dẳng của thiện và ác. Trận chiến này đã bắt đầu từ khi Sa-tan phản loạn trên thiên đàng. Trong nơi đồng vắng hoang vu, Đấng Cứu Thế trong dạng thể loài người đã rất yếu sức, và tương lai của Ngài dường như mờ dần và gần như vô vọng. Sa-tan thử cơ này và chính bản thân hắn đến cám dỗ Đức Chúa Giê-su. “Sa-tan biết rằng chính hắn phải đánh bại Đức Chúa Giê-su bằng không hắn sẽ thua trận. Cuộc chiến này giữa chính cá nhân Sa-tan và Đấng Cứu Thế là một cuộc chiến vô cùng quan trọng, hắn không thể nào giao phó cho một sứ giả nào của hắn được. Sa-tan phải đích thân cáng đáng cuộc chiến này.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages* (Hy Vọng Muôn Đời), trang 116.

Hãy để ý lời Sa-tan nói với Đấng Christ: “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi” (Lu-ca 4:3). Sa-tan đang dùng phương thuật nào ở đây có giống phương thuật hắn đã làm trên thiên đàng không?

Vấn đề thức ăn không phải là vấn đề chính ở đây. Phải, 40 ngày không ăm thì chắc chắn Đấng Cứu Thế đã rất đói. Sa-tan dùng sự đói khát của Đức Chúa Giê-su để mưu làm Ngài phạm tội. Nhưng Sa-tan biết Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa của toàn vũ trụ. Ngài đã dựng nên thế gian đến từ khoảng không, nên việc hóa đá thành bánh thì có đáng gì trong quyền phép của Chúa. Nhưng điều nghiêm trọng của sự cám dỗ này nằm trong câu, “‘Nếu người là Con của Đức Chúa Trời.’” Chỉ mới 40 ngày trước, tiếng nói từ trên trời đã tuyên bố rằng Đức Chúa Giê-su thật là Con của Đức Chúa Trời. Vậy thì làm sao Đức Chúa Giê-su có thể nghi ngờ tuyên ngôn của thiên đàng? Nghi ngờ Lời Chúa là bước đầu tiên để đưa bước chân sa vào sự cám dỗ. Nơi thiên đàng Sa-tan đã thách thức quyền uy của Đức Chúa Giê-su. Ở thế gian hắn cũng thách thức điều này tuy là hắn khéo léo che đậy sự thách thức của mình.

Làm thế nào để chúng ta có thể tập cho mình đừng bị sa vào cạm bẫy của Sa-tan khi hắn thách thức chúng ta hãy nghi ngờ các lời hứa của Đức Chúa Trời?

“Thờ Lạy Ta”

Hãy Đọc Lu-ca 4:5-8. Tại sao Sa-tan muốn Đức Chúa Trời thờ lạy hắn? Tại sao việc này là một điều nào rất nghiêm trọng?

Chỉ một mình Đức Chúa Trời là Đấng xứng đáng cho chúng ta thờ lạy. Ngài có quyền xứng đáng để chúng ta thờ lạy vì Ngài là Đấng Tạo Hóa và mọi loài có sự sống trên đất thủy đều là vật thọ tạo của Ngài. Một trong những vấn đề làm Lu-xi-phe nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời ấy là về vấn đề thờ lạy. Tiên tri Ê-sai diễn tả mối tham vọng của Sa-tan trong Ê-sai 14:13, 14 vì hắn muốn được cao hơn hết thảy và được ngang hàng với Đấng Rất Cao, hắn muốn giành quyền mà chỉ duy một mình Đấng Tạo Hóa mới có.

Để cho chúng ta hiểu điều gì đã xảy ra trong sự cám dỗ này. Khi Đức Chúa Giê-su khởi sự chức vụ khôi phục lại thế gian đã bị Ma Quỷ chiếm giữ, lại cho Đức Chúa Trời thì Sa-tan mang Chúa lên một đỉnh núi. Tại đó, Sa-tan chỉ cho Chúa thấy toàn cảnh huy hoàng của các nước, các quốc gia trên mặt đất. Rồi Sa-tan nói với Chúa rằng, “Nếu Ngài thờ lạy tôi, thì hết thảy các sự vinh hiển và quyền quý của thế gian sẽ thuộc về Ngài” (phỏng trích Lu-ca 4:7).

Sa-tan, một lần nữa, cố gắng làm Chúa dừng nghĩ đến quyền uy thật của Ngài là Đức Chúa Trời. Sa-tan muốn lừa Chúa để Ngài bị chới ngợp với những vẻ huy hoàng và vĩ đại của thế gian hầu Ngài phải thờ lạy hắn. Sa-tan cố gắng dành cho được quyền uy và sự thờ phượng mà chỉ có mình Đức Chúa Trời mới có, mà hắn đã nổi loạn trên thiên đàng hồng chiếm đoạt mà đã thất bại.

Hãy chú ý đến câu trả lời một cách khinh bỉ của Đức Chúa Giê-su. “Hỡi Sa-tan! Hãy lui ra khỏi ta!” (câu 8). Sự thờ phượng và phụng sự chỉ có để dành cho Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa mà thôi. Ở đây, một lần nữa, Lời Đức Chúa Trời đã được dùng để đuổi Sa-tan và sự gian xảo của hắn: “Hỡi Y-sơ-ra-ên! Hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. . . Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài” (Phục truyền 6:4, 5, 13). Chỉ có sự cứng rắn và cương quyết giữ vững đức tin nơi Đức Chúa Trời và vâng phục Ngài mới là câu trả lời cho mọi sự gian dối và lừa đảo của Sa-tan.

Chúng ta ai cũng có thể đối diện với sự cám dỗ tuy rất “nhỏ nhặt” nhưng cũng có thể làm đức tin ta trở nên yếu đuối. Chẳng hạn, trong việc làm, thi vào trường, được lên chức, đòi hỏi chúng ta phải du di trong việc giữ ngày Sa-bát thánh của Chúa. Ở điểm nào thì chúng ta cho là làm được? Hay giá nào thì chúng ta giữ hoặc không giữ ngày Sa-bát thánh?

Đấng Cơ Đốc Là Đấng Đã Chiến Thắng

Sách Lu-ca và sách Ma-thi-ơ để khác thứ tự của hai sự cám dỗ cuối. Tại sao thì chúng ta không rõ, nhưng điều ấy không quan trọng. Điều quan trọng ấy là Đức Chúa Giê-su, qua cả ba sự cám dỗ của Sa-tan, đã chiến thắng về vang, và được cả hai sách ghi lại. Một điểm quan trọng chúng ta cần ghi nhớ ấy là Đức Chúa Giê-su Christ đã bị cám dỗ như một con người nhưng Ngài chẳng hề phạm tội (Hê-bơ-rơ 4:15). Với sự chiến thắng của Ngài qua mỗi lần cám dỗ, Ngài đã chiến thắng Sa-tan bằng chính Lời của Đức Chúa Trời từ miệng Ngài và bằng lời cầu nguyện, Đức Chúa Giê-su đã bắt đầu chức vụ truyền giảng về nước Đức Chúa Trời và bắt đầu cho kỷ nguyên của Cơ Đốc giáo.

Hãy Đọc Lu-ca 4:9-13 và Ma-thi-ơ 4:5-7. Trong hai lần cám dỗ đầu, Đức Chúa Giê-su đã dùng Kinh Thánh để chiến thắng bẫy lười của Sa-tan. Trong lần cám dỗ thứ ba, Sa-tan cũng dùng lời Kinh Thánh để xem Đức Chúa Giê-su có dùng lời Kinh Thánh thật sự không. Điều gì đã xảy ra, và Đức Chúa Giê-su đã trả lời như thế nào?

Sa-tan mang Đức Chúa Giê-su lên nóc của đền thờ tại Giê-ru-sa-lem, là nơi được xem là thánh khiết nhất trong lịch sử của người Do Thái. Đền thờ là nơi Đức Chúa Trời ngự giữa vòng dân sự của Ngài, đã trở thành nơi Sa-tan tranh chiến cùng Đức Chúa Giê-su. Một lần nữa, Sa-tan dùng lời thách đố, “Nếu thật Ngài là Con của Đức Chúa Trời.” Hãy để ý lời hấn thách thức: *Nếu Đức Chúa Trời thật sự là Cha của người, và nếu người thật sự là kẻ phải làm tròn sứ mạng cho Ngài, thì hãy gieo mình xuống đất từ nóc đền thờ đi. Vì nếu thật sự người là Con Đức Chúa Trời, Ngài chắc chắn sẽ chẳng để cho người bị thương tích gì cả.* Rồi Sa-tan còn dùng lời Kinh Thánh để thách đố Chúa, “Đức Chúa Trời sẽ truyền cho các thiên sứ gìn giữ người, Các đấng ấy sẽ nâng người trong tay” (Lu-ca 4:10-11).

Sa-tan học biết Kinh Thánh, nhưng hấn vắn vẹo lời Chúa. Chương trình của Sa-tan là làm Đức Chúa Giê-su phải nghi ngờ Đức Chúa Trời và phải thử Ngài. Đức Chúa Trời đã luôn hứa rằng Ngài sẽ sai thiên sứ Ngài bảo vệ Đức Chúa Giê-su khi Đức Chúa Giê-su làm công việc cho Cha Ngài. Một lần nữa Đức Chúa Giê-su dùng lời Kinh Thánh trả lời Sa-tan. Ngài nói rằng, chúng ta đừng thử Chúa, Đức Chúa Trời của chúng ta. Bản phận của chúng ta là đặt mình trong ý của Đức Chúa Trời và phó thác mọi sự trong tay Ngài.

Bốn điều quan trọng chúng ta học được trong việc Sa-tan cám dỗ Đức Chúa Giê-su: (1) không ai là không bị cám dỗ cả; (2) khi Đức Chúa Trời để sự cám dỗ đến với chúng ta, Ngài cũng cho ân điển và sức mạnh để giúp chúng ta chiến thắng; (3) sự cám dỗ không phải lúc nào cũng giống nhau; (4) không ai bị cám dỗ qua sức mình chịu đựng (1 Cô-rinh-tô 10:13).

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Giả thử Giô-sép và Ma-ri đặt tư tưởng mình nơi Đức Chúa Trời và suy tưởng về Ngài và cầu nguyện cùng Ngài thì họ có thể đã ý thức được cái trách nhiệm thánh khiết và quan trọng mà họ được giao phó. Và chắc họ đã không bị lạc mất con trẻ Giê-su. Chỉ một ngày lơ là mà họ đã mất Đấng Cứu Thế; và họ mất đến ba ngày đầy âu lo mới tìm lại được Ngài. Đời sống tin kính của chúng ta cũng thế ấy: những lời nói tào lao, những lời không nhân đức, hay lơ là sự cầu nguyện, chúng ta cũng có thể đánh mất sự hiện diện của Đấng Cứu Thế. Và có thể chúng ta phải đối đầu với bao nhiêu năm tháng ưu phiền tìm kiếm Ngài đặng nối lại mối tương giao bình an mà chúng ta đã một thời có với Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages* (Hy Vọng Muôn Đời), trang 83.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Sự cám dỗ không phải là tội lỗi. Kinh Thánh cũng có nói rằng có khi sự cám dỗ cũng giúp đưa chúng ta đến sự thánh khiết. Bị cám dỗ là một việc. Nhưng sa ngã và phạm tội lại là một việc khác. Đồng thời, trách nhiệm nào chúng ta phải có để bằng mọi cách chúng ta tránh né được sự cám dỗ.
- 2 Các học giả Kinh Thánh thường nói Kinh Thánh là một cuốn sách “siêu tự sự.” Siêu tự sự có nghĩa là có một chủ đề chính nhưng được kể lại qua nhiều câu chuyện nhỏ. Nói cách khác, siêu tự sự là bối cảnh của toàn tất cả các sự kiện hay các câu chuyện xảy ra.
- 3 Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta nhìn thấy chủ đề chính của Kinh Thánh là sự đấu tranh giữa thiện và ác xảy ra trên thế gian và cả nơi thiên đàng. Các câu Kinh Thánh nào cho chúng ta thấy có một sự đấu tranh vĩ đại đang xảy ra? Và các câu nào giúp giải thích cho chúng ta biết điều gì đang xảy ra trong thế gian?
- 4 Có những câu Kinh Thánh tuyệt vời nào là lời hứa cho chúng ta rằng chúng ta có thể chiến thắng các cám dỗ đến với đời mình? Nhưng, tại sao, ngay cả với các lời hứa này mà sao chúng ta cũng vẫn có thể vấp ngã cách dễ dàng?
- 5 Một trong các bài học chúng ta học tuần này có nói rằng, “Nghĩ ngờ Lời Chúa là bước đầu đưa đến sự vấp ngã khi bị cám dỗ.” Tại sao câu nói ấy là đúng? Bằng các cách nào chúng ta biết sự thờ thần tượng không phải chỉ là cúi đầu hay quỳ lạy một điều gì không phải là Chúa, mà còn qua nhiều cách khác nữa?